

Závěrečné stanovisko

s návrhem opatření k nápravě ve věci taneční konzervatoře xxxx

A - Závěry šetření

Šetřením postupu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (dále také „ministerstvo“) a Magistrátu hlavního města Prahy (dále také „magistrát“) ve věci poskytnutí dotace dle zákona č. 306/1999 Sb., o poskytování dotací soukromým školám, předškolním a školským zařízením, ve znění pozdějších předpisů (dále také „zákon o dotacích pro soukromé školy“), taneční konzervatoři xxxx (dále také „stěžovatelka“), zastoupené ředitelkou Mgr. J. T., jsem dospěl k následujícím obecným závěrům prezentovaným ve zprávě o šetření ze dne 12. května 2014:

- (1) Pokud správní orgán nevyhoví žádosti o poskytnutí dotace (podané dle § 14 odst. 3 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, je povinen vydat správní rozhodnutí (§ 67 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů).
- (2) Rozhodnutí, kterým se plně vyhovuje žádosti o poskytnutí dotace (§ 14 odst. 4 rozpočtových pravidel), je správním rozhodnutím, při jehož vydávání se s ohledem na § 180 odst. 1 správního řádu subsidiárně aplikuje správní řád (včetně části druhé a třetí).
- (3) Dohoda o poskytnutí a navýšení dotace dle zákona o dotacích pro soukromé školy je subordinační veřejnoprávní smlouvou (§ 161 správního řádu) a subsidiárně se na ni použije správní řád. Nejsou-li splněny zákonné podmínky pro uzavření této dohody, úřad ve správním řízení vydá rozhodnutí o zamítnutí žádosti o poskytnutí dotace (§ 67 správního řádu).

Usoudil jsem pak, že se Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a Magistrát hlavního města Prahy se dopouštěly pochybení, neboť z poskytování dotací podle zákona o dotacích pro soukromé školy zcela vylučovaly aplikaci správního řádu.

B - Vyjádření úřadů

B.1 Vyjádření Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy

Náměstek ministra školství, mládeže a tělovýchovy JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D., se ve svém sdělení ze dne 13. června 2014 blíže vyjadřuje k subsidiárnímu

použití správního řádu na postup dle zákona o dotacích pro soukromé školy a dále k povaze smlouvy o poskytnutí dotace.

B.1.1 Subsidiární použití správního řádu

Ministerstvo připustilo, že: „výrok o uzavření smlouvy, mající podle výslovné úpravy § 3 odst. 3 zákona 306/1999 Sb. formu informace o důvodech neuzavření smlouvy o poskytnutí dotace, nestojí zcela mimo působnost správního řádu.“ Na tento výrok je nutné aplikovat zejména zásady činnosti správního orgánu (§ 2 – 8 správního řádu). Dále je možné uvažovat, zda výrok je rozhodnutím z materiálního hlediska.

Za rozhodující však ministerstvo považuje otázku, zda takový výrok je výsledkem správního řízení v přísném smyslu (II. a III. část správního řádu), či ne (zda se uplatní pouze základní zásady činnosti správního orgánů a případně část IV.). Tuto otázku je třeba posuzovat se zřetelem na procesní ochranu žadatele o poskytnutí dotace, čili na to, „zda požadavek této ochrany nutně zahrnuje aplikaci části druhé a třetí správního řádu na postup vedoucí buď k uzavření smlouvy o poskytnutí dotace, nebo k odmítnutí takovou smlouvu uzavřít“.

Ministerstvo dospělo k závěru, že úprava v zákoně o dotacích pro soukromé školy je **dostatečná** (doplněná o základní zásady činnosti správního orgánů podle správního řádu, případně části IV. správního řádu), a to zejména s ohledem na tyto argumenty:

- (A) V případě negativního výroku jsou žadateli sděleny jeho důvody (výslovně § 3 odst. 3 zákona o dotacích pro soukromé školy).
- (B) K výroku je úřadu stanovena lhůta 30 dnů ode dne podání žádosti (§ 3 odst. 3 zákona o dotacích pro soukromé školy).
- (C) Zjednodušená forma informace odpovídá posouzení dotačního nároku – posouzení je v **zásadě administrativně-technické**. Má povahu formální kontroly jednoznačně stanovených podmínek.

Dle názoru ministerstva, úprava části druhé a třetí správního řádu již **nepředstavuje přínos k ochraně žadatelů o poskytnutí dotace**.

B.1.2 K povaze smlouvy o poskytnutí dotace

Ministerstvo uvedlo, že názor na veřejnoprávní povahu smlouvy o poskytnutí dotace je jedním z možných přístupů k této otázce. Ministerstvo však v tomto pohledu spatřuje několik problémů:

- (A) Kvalifikace smlouvy jako subordinační (podle § 161 správního řádu)

V případě dotací nejde o žadatele, s nímž by jinak bylo vedeno správní řízení skončené vydáním rozhodnutí, jak vyžaduje § 161 odst. 1 věta první správního řádu. Takové řízení zákon o poskytnutí dotací pro soukromé školy nepředvídá.

- (B) Povaha smluv o poskytnutí dotace (obecně, i mimo zákon o poskytnutí dotací pro soukromé školy)

Ministerstvo poukazuje na nejednotné názory soudů. Některé zastávají názor na veřejnoprávní povahu těchto smluv, jiné¹ se přiklání k soukromoprávní povaze smlouvy.

Vzhledem k uvedeným problémům má ministerstvo za to, že současnou kvalifikaci smluv podle zákona o dotacích pro soukromé škody není možno bez dalšího změnit. V závěru uvedlo, že systémovou úvahu o změně dosavadního přístupu bude možno spojit s očekávanou novelou zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů (dále také „malá rozpočtová pravidla“), spočívající v doplnění úpravy poskytování dotací orgány územních samosprávních celků.

B.2 Vyjádření Magistrátu hlavního města Prahy

Ředitel Magistrátu hlavního města Prahy Ing. Radovan Košťál, Ph.D., ve vyjádření ze dne 9. června 2014, uvedl, že magistrát svůj názor na použití správního řádu již sdělil ve svých předchozích vyjádřeních. Jeho stanovisko je neměnné. Nadále zastává názor, že posuzování podmínek pro uzavírání smluv o poskytnutí dotace a o zvýšení dotace upravuje zákon o dotacích pro soukromé školy. Procedurální stránka poskytování dotací není v režimu správního řádu, a tudíž na toto řízení nelze pohlížet jako na správní řízení.

B.3 Vyjádření Ministerstva financí

Jelikož rozpočtová pravidla spadají do gesce Ministerstva financí, oslovil jsem s žádostí o vyjádření ke zprávě o šetření i ministra financí Ing. Andreje Babiše. Ve vyjádření ze dne 10. června 2014 uvedl, že sdílí můj názor na možnost subsidiárně aplikovat správní řád při výkladu rozpočtových pravidel. Měl by však být použit v případech, kdy rozpočtová pravidla danou problematiku neupravují (např. jednací jazyk, doručování). V otázkách, ve kterých je úprava rozpočtových pravidel a správního řádu odlišná, však není možné správní řád aplikovat. Dle názoru ministra financí poskytování dotací ze státního rozpočtu je právě takovým případem. Na samotné rozhodnutí o poskytnutí či neposkytnutí dotace podle § 14 rozpočtových pravidel se právní úprava správního řádu o správním rozhodnutí podle § 67 a násl. správního řádu nepoužije.

C - Závěrečné hodnocení

Vzhledem k tomu, že Ministerstvo financí i Magistrát hlavního města Prahy prakticky odmítly existenci pochybení, tudíž nenavrhují žádná opatření k nápravě, a Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy nechce měnit dosavadní praxi šetřených úřadů s ohledem na nejednotnost soudní judikatury, vydávám své závěrečné stanovisko podle § 18 odst. 2 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů. Součástí stanoviska je návrh opatření k nápravě.

¹ Např. usnesení Nejvyššího soudu zde dne 21. března 2012, sp. zn. 33Cdo 2727/2010.

Ministerstvo financí i Magistrát hlavního města Prahy předložily stručné vysvětlení, se kterým jsem se v podstatě vypořádal již ve své zprávě o šetření. Žádné nové argumenty nepřipojily. Pouze Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy doplnilo argumentaci, ke které se blíže vyjádřím.

C.1.1 Subsidiární použití správního řádu (k bodu B.2.1)

Již ve zprávě o šetření jsem se detailně zabýval subsidiárním použitím správního řádu k rozpočtovým pravidlům a dospěl jsem k následujícím závěrům.

Ustanovení § 14 odst. 5 rozpočtových pravidel vylučuje použití obecných předpisů o správním řízení, avšak pouze na rozhodnutí dle § 14 odst. 4 rozpočtových pravidel, tedy na takové rozhodnutí, kterým se plně vyhovuje žádosti o dotaci. **Na ostatní postupy při poskytování dotace se uvedený § 14 odst. 5 nevztahuje.**

Pojmem obecné předpisy o správním řízení je nutné chápat pouze druhou a třetí část správního řádu, tzn. ustanovení upravující správní řízení.

Aplikace § 180 odst. 1 správního řádu však nepřímou novelizuje § 14 odst. 5 rozpočtových pravidel, proto na rozhodnutí o poskytnutí dotace se správní řád subsidiárně uplatní jako celek (tedy i na kladné rozhodnutí).²

V jakém rozsahu se správní řád použije na řízení o žádosti o dotaci v konkrétním případě, závisí na tom, v jaké míře rozpočtová pravidla či jiný speciální předpis upravují proces rozhodování o žádosti o poskytnutí dotace (§ 1 odst. 2 správního řádu). Úpravy je nutno srovnávat obsahově, tzn., zda zvláštní úprava je dostatečnou náhradou za správní řád.

Jak vyplývá z vyjádření obou ministerstev, obecně se subsidiární aplikací správního řádu k rozpočtovým pravidlům souhlasí. Rozcházíme se však v rozsahu jeho použití. Uvedené úřady se neztotožňují s jeho subsidiární aplikací v případě poskytnutí dotace dle zákona o dotacích pro soukromé školy. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy argumentuje tím, že úprava v daném zákoně je **dostatečná**. Použití správního řádu již **nepředstavuje přínos k ochraně žadatelů** o poskytnutí dotace. Ministerstvo financí má obdobný názor.

Tomuto závěru si dovoluji oponovat. Ačkoliv zákon o dotacích pro soukromé školy obsahuje **dílčí úpravu dohod** o poskytnutí dotace (jak shrnuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy), **úpravu nelze, podle mého názoru, považovat za dostatečnou, aby zcela vyloučila aplikaci správního řádu.** Svou argumentaci

² Nevyšší správní soud v rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 19. srpna 2014, čj. 6 As 68/2012-47, konstatoval, že za dosavadní předpisy ve smyslu § 180 odst. 1 správního řádu je třeba považovat celý zákon, nikoli pouze jeho jednotlivá ustanovení. „Důvodem přijetí právní úpravy v § 180 odst. 1 správního řádu bylo odstranění protiústavní situace, kdy některé zvláštní zákony přijaté v minulosti a upravující činnosti správních orgánů v oblasti veřejné správy vylučovaly použití správního řádu, avšak neobsahovaly nezbytnou procesní úpravu zahrnující všechny podstatné otázky... Naproti tomu okolnost, že určité jednotlivé... ustanovení takového dosavadního předpisu nabylo účinnosti až po ... účinnosti správního řádu je pro posouzení této otázky nerozhodná.“

ze zprávy o šetření mohou podpořit i další odbornou literaturou.³ Její autoři shodně uvádějí, že: „jiný postup“ předpokládaný v § 1 odst. 2 správního řádu není možné vykládat tak, že postačí, aby jiný zákon stanovil jakkoliv jinak. Zvláštní úprava musí stanovit adekvátní postup. Poukazují na ústavní zásadu zákonnosti, a není proto možné vyloučit správní řád, aniž by speciální zákon stanovil pravidla, která se použijí namísto správního řádu. Bez této dostatečné zvláštní úpravy by se nepostupovalo na základě a v mezích zákona.⁴ Dále Ústavní soud ve svém nálezu⁵ zdůraznil, že u zvláštního řízení, ze kterého je vyloučen správní řád, je nutné zkoumat, zda **šetří ústavně zaručená základní práva dotčených osob, či nikoliv**. Při hodnocení, zda úprava je dostatečná v konkrétním případě (§ 3 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů) Ústavní soud⁶ uvedl, že předmětné ustanovení: „obsahuje některé procesní normy, z pohledu celkového obsahu úpravy správního řízení jde toliko o torzo, jde o natolik minimální část této úpravy, která si v žádném případě nemůže nárokovat ambici úplnosti (s případnou přítomností určitých mezer).“ Doplnuji, že právní úprava obsahovala některé procesní otázky odlišně od správního řádu.⁷

Odborná literatura⁸ dále dovozuje, že v případě, kdy zvláštní předpisy mají zvláštní úpravu vůči správnímu řádu pouze **částečnou**, správní řád se uplatní podpůrně (subsidiárně), a to pouze v tom rozsahu, v jakém zvláštní zákon procesní otázky neupravuje.

Domnívám se, že o úpravě v zákoně o dotacích pro soukromé školy ani ve spojení s rozpočtovými pravidly nelze říct, že z **pohledu celkového obsahu**

³ JEMELKA, Luboš. Správní řád: komentář. 4. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013, xxvi, 818 s. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-807-4004-841.

⁴ Upozorňují např. na nález Ústavního soudu ze dne 5. listopadu 1996, sp. zn. Pl. ÚS 14/1996, ve věci návrhu na zrušení části § 90 odst. 1 zákona 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, vylučující aplikaci správního řádu na řízení o vydání povolení k vývozu a dovozu ohrožených rostlin a živočichů chráněných mezinárodními úmluvami, kterými byla Česká republika vázána. Ústavní soud uvedl: „Neexistence jiné zákonné procesní úpravy, která by na věc dopadala, má, vedle již zmiňované libovůle, další zásadní důsledky, a to konkrétně, že správní orgán není zákonem vázán chránit práva a zájmy občanů; není ani povinen se věci zabývat svědomitě a odpovědně, není povinen věc vyřídit včas a bez zbytečných průtahů, není také povinen dbát toho, aby rozhodnutí vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věcí, a naopak osoba, o jejíž práva v řízení jde, nemá možnost, aby taková práva sama hájila nebo aby se vyjádřila k podkladu rozhodnutí.“

⁵ Nález Ústavního soudu ze dne 12. 7. 2001, Pl. ÚS 11/2000.

⁶ Nález Ústavního soudu ze dne 26. 4. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 21/04.

⁷ „Podle § 3 odst. 2 zákona o státní památkové péči Ministerstvo kultury vyrozumí písemně vlastníka věci o podání návrhu na prohlášení věci za kulturní památku nebo o tom, že hodlá věc prohlásit za kulturní památku z vlastního podnětu, a umožní mu k návrhu nebo podnětu se vyjádřit. V odstavci 4 uvedeného zákonného ustanovení je upravena povinnost Ministerstva kultury písemně o prohlášení věci za kulturní památku jejího vlastníka, krajský úřad, obecní úřad obce s rozšířenou působností a odbornou organizaci státní památkové péče a u archeologických nálezů též Akademii věd České republiky vyrozumět; tato povinnost pro ministerstvo platí i v tom případě, že neshledalo důvody pro prohlášení věci za kulturní památku. Následující odstavec 5 zakotvuje pak povinnost součinnosti vlastníka při poskytování relevantních informací ministerstvu za účelem prohlásování věcí za kulturní památky a posléze odstavec 6 daného ustanovení zákona o státní památkové péči obsahuje odkaz na podrobnější procedurální úpravu obecným právním předpisem. Za takový předpis pak účastník považuje ustanovení § 1 vyhlášky č. 66/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 538/2002 Sb., podle kterého Ministerstvo kultury prohlašuje nemovité a movité věci, popřípadě jejich soubory za kulturní památky z vlastního nebo jiného podnětu, před prohlášením věci za kulturní památku si může kromě vyjádření podle § 3 odst. 1 zákona vyžádat i posudek odborných, vědeckých a uměleckých organizací, a dále jsou v něm stanoveny podrobnosti k povinné součinnosti vlastníka podle § 3 odst. 5 zákona o státní památkové péči. (Nález Ústavního soudu ze dne 26. 4. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 21/04.)

⁸ JEMELKA, Luboš. Správní řád: komentář. 4. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013, xxvi, 818 s. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-807-4004-841.

úpravy správního řízení je natolik úplná, aby (slovy Ústavního soudu) si mohla „nárokovat ambici úplnosti“, a tím zcela vyloučit aplikaci správní řádu. Příkladem nedostatečné úpravy je **postup při rozhodování o samotné žádosti o uzavření smlouvy i případ neuzavření smlouvy** (kdy § 3 odst. 3 zákona o dotacích pro soukromé školy stanoví, že krajský úřad informuje o důvodech neuzavření dohody, nestanoví však žádné opravné prostředky⁹) či **řešení sporů z uzavřené dohody**. Úprava v zákoně o dotacích pro soukromé školy ani ve spojení s rozpočtovými pravidly tak nesplňuje požadavek plynoucí z čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2, a zejména pak čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod upravující právo každého na stanovený postup při domáhání se svých práv. Ze zákona o dotacích pro soukromé školy nevyplývá (explicitně ani implicitně) zákonodárcův úmysl vyloučit subsidiární úpravu správního řádu či jiný vztah ke správnímu řádu; proto i kdyby vznikly **pochybnosti** o subsidiárním použití správního řádu, je nutné přisvědčit k jeho aplikaci z důvodu ochrany základního práva na soudní a jinou právní ochranu (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod).

C.1.2 Povaha smlouvy o poskytnutí dotace (k bodu B.2.2)

Ve zprávě o šetření jsem dospěl k závěru, že smlouva o poskytnutí dotace je **smlouvou veřejnoprávní**, konkrétně **subordinační** (§ 161 správního řádu). Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy poukazuje na odlišné názory na tuto problematiku, kvůli kterým nelze dosavadní praxi měnit. Domnívá se, že změnu dosavadního přístupu je možno spojit s plánovanou novelou malých rozpočtových pravidel.

Nedomnívám se, že je nutné měnit právní úpravu, aby smlouva o poskytnutí dotace mohla být považována za smlouvu veřejnoprávní. Mám za to, že teorie i praxe již v tomto směru dospěla k většinovému konsenzu. Názory zastávající civilní pojetí smlouvy o poskytnutí dotace jsou minoritní.

O převládnutí názoru o veřejnoprávním pojetí této smlouvy svědčí však i vládní návrh zákona,¹⁰ kterým se mění malá rozpočtová pravidla, rozeslaný poslancům dne 3. září 2014. Je z něj patrné, že **vychází z premisy o veřejnoprávní povaze smlouvy o poskytnutí dotace**. Důvodová zpráva stanoví, že na základě žádosti se dotace poskytuje veřejnoprávní smlouvou (§ 159 odst. 1 správního řádu), s výjimkou návratné finanční výpomoci poskytované územním samosprávným celkem nebo dobrovolným svazkem obcí jím zřízené příspěvkové organizaci, nebo podle jiného zákona, z něhož vyplývá jiný postup. Dle důvodové zprávy vládní návrh nově pouze stanoví obecnou úpravu o nezbytných náležitostech těchto smluv, jelikož v praxi docházelo ke sporům o jejich nutném obsahu.

Zákon o poskytování dotací pro soukromé školy nestanoví odlišný postup, naopak explicitně uvádí, že dotace se poskytuje na základě smlouvy. Jestliže smlouva o poskytnutí dotace obecně podle malých rozpočtových pravidel

⁹ Podotýkám, že stěžovatelé nejčastěji namítají absenci opravných prostředků v případě neúspěšné žádosti o dotaci.

¹⁰ Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky. Sněmovní tisk 294/0, část č. 1/4, Novela zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů [online]. [cit. 2014-09-29]. Dostupné z <http://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=7&CT=294&CT1=0>.

je smlouvou veřejnoprávní, není důvod povahu smlouvy o poskytnutí dotace podle zákona o dotacích pro soukromé školy (ač se použijí subsidiárně „velká“ rozpočtová pravidla) považovat za jiný typ smlouvy.

Návrh zákona následně výslovně upravuje kompetenci orgánů příslušných k **rozhodování sporů** z těchto smluv (jak zdůrazňuje důvodová zpráva, návrh zákona nerozšiřuje kompetence orgánů veřejné správy, pouze je výslovně uvádí, dosud lze jejich příslušnost dovodit ze správního řádu). Dále zdůrazňuje, že při řešení sporů z veřejnoprávních smluv a při případném rušení smluv je postupováno v režimu správního řádu. Příjemce dotace má právo po provedených řízeních ukončených pravomocným rozhodnutím podat žalobu na správní soud dle zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů.

Podotýkám, že shodně s mými závěry o povaze smlouvy o poskytnutí dotace rozhodl po vydání méj zprávy o šetření i zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ve znění pozdějších předpisů. V usnesení ze dne 21. srpna 2014, čj. Konf 62/2012-45, stanovil, že smlouva poskytnutí (zvýšení) dotace dle zákona o dotacích pro soukromé školy je dvoustranným právním úkonem – **veřejnoprávní smlouvu** (ve smyslu § 159 odst. 1 správního řádu zakládá práva a povinnosti v oblasti veřejného práva), konkrétně veřejnoprávní smlouvu **subordinačního typu** ve smyslu § 161 správního řádu (neboť na jedné straně vystupuje subjekt veřejné správy, na druhé straně adresát veřejné správy). Podotýkám, že zvláštní senát dospěl tedy k závěru, že k **řešení sporů** ze smlouvy o poskytnutí (zvýšení) dotace je povolán **správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který je stranou veřejnoprávní smlouvy**, tzn. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy.

Žádný z oslovených úřadů mě nepřesvědčil o jiné povaze smlouvy o poskytnutí dotace dle uvedeného zákona. Stále se domnívám, že jde o veřejnoprávní smlouvu **subordinační** dle § 161 správního řádu – pro zdůvodnění tohoto závěru odkazuji na svoji zprávu o šetření, která se vypořádává i s námitkou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, že v případě dotací nejde o žadatele, s nímž by jinak bylo vedeno správní řízení skončené vydáním rozhodnutí. **Navíc po vydání výše uvedeného usnesení zvláštního senátu je otázka povahy smlouvy o poskytnutí dotace postavena najisto.**¹¹

D - Opatření k nápravě

Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy a Magistrátu hlavního města Prahy navrhuji, aby:

- (A) Magistrát hlavního města Prahy v dalších případech poskytování dotace dle zákona o dotacích pro soukromé školy vycházel z mých závěrů šetření,

¹¹ Podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů „[p]ravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž tento spor vznikl, jakož i pro všechny orgány moci výkonné, orgány územního samosprávného celku, jakož i fyzické nebo právnické osoby nebo jiné orgány, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, a soudy“.

- (B) Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy seznámilo ostatní kraje s mojí zprávou o šetření i tímto závěrečným stanoviskem a metodicky je vedlo k jejich dodržování.

Závěrečné stanovisko zasílám Magistrátu hlavního města Prahy a Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy a žádám, aby mi v souladu se zákonem o veřejném ochránci práv sdělily, zda provedly navržená opatření k nápravě. Odpověď očekávám v zákonné lhůtě 30 dnů od doručení stanoviska.

Stanovisko současně zasílám Ministerstvu financí, jelikož se rovněž dotýká výkladu rozpočtových pravidel. Přestože nejde o šetřený úřad, dovoluji si jej požádat, aby vytvořilo metodický pokyn jednak o subsidiárním použití správního řádu k § 14 rozpočtových pravidel, jednak o povaze smluv poskytování dotací, tedy o metodický pokyn k § 17 rozpočtových pravidel, a to ve smyslu mojí zprávy o šetření a závěrečného stanoviska. Stanovisko zasílám také stěžovateli.

Pokud Magistrát hlavního města Prahy a Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy nepřijmou navržená opatření k nápravě nebo provedená opatření nebudu považovat za dostatečná, jsem oprávněn podle § 20 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv vyrozumět vládu, případně mohu o svých zjištěních informovat veřejnost, včetně sdělení jmen osob oprávněných jednat jménem šetřených úřadů.

JUDr. Stanislav K ř e č e k v. r.
zástupce veřejné ochránkyně práv
(stanovisko je opatřeno elektronickým podpisem)